

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приведени оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин из просторија Окружног затвора у Београду, да је приступио заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, те браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић за првооптуженог Грујића и оптуженог Драгићевића, адвокат Перковић Мирослав, за оптуженог Поповића, адвокат Ђорђевић Мирослав за оптуженог Славковић Драгана, те адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћ Ивана и за оптуженог Филиповић Синишу, уз сагласност оптуженог, као и пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се слажете да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што позовемо сведока који је приступио за данашњи претрес, да вас обавестим, обзиром да сте Ви након последњег претреса доставили суду, колега Шалић, предлог са великим бројем предложених сведока и обзиром да смо ми тај предлог доставили противној страни, односно тужиоцу који је у свом предлогу такође доставио још неке нове предлоге и нагласио да се саглашава са саслушањем већег броја ових сведока, ми смо у међувремену позвали за ову недељу сведоке према распореду који сте добили, с тим што, наравно, неки сведоци нису пронађени, неки су одбили да приме позив, Ви знате да немају обавезу, обзиром да су у иностранству, да дођу у суд, а за неке су се позиви вратили, па ћу вам ја сада укратко то саопштити. За данас је приступио сведок Паравлић Хусо, а сведок Качавенда Љубомир није приступио, иако је примио позив. За сутрадан су сведоци Першиновић и Хаџи Јован Митровић примили позив. Видећемо да ли ће и доћи, а сведок Шакотић Вајо одбио је да прими позив, док за сведока Савић Јована, кога смо такође позвали, још увек немамо одговор о томе,

да ли је утврђена његова тачна адреса будући да он није био пронађен. За 26.09. оба сведока Томић Витомир и Савић Славко су примили позиве. Што се тиче дана 27.09. Аћимовић Милан је примио позив, Богдановић Сима такође, Николић Мирослав кога смо предвидели за 27.09. је, за њега су се оба пута вратили позиви са обе адресе које нам је тужилац у свом поднеску доставио, са прве адресе да је одсељен, а са друге да није примио. Видећемо да ли ћемо успети да га пронађемо. Што се тиче дана 28.09. уручен је позив сведоку, доктору Љубици Васиљевић, сведок Јелкић Мухамед је одбио да прими позив, а уручен је позив и вештаку професору Зденку Цихларжу. Немамо још увек повратну информацију да ли ће и прихватити да дође у суд. Два сведока смо накнадно позвали, да бисмо успели да попунимо ове дане са сведоцима да бисмо привршавали овај претрес крају, а то су сведок Стево Радић кога је одбрана оптуженог Славковића предложила. Ви сте могли да видите, мислим да вам је достављен овај извештај о трагању за овим сведоцима и у том извештају стоји да Стево Радић тренутно живи у Зворнику и успели смо да му уручимо позив. Видећемо да ли је то баш тај, пошто према овом извештају стоји да има још неких са тим истим именом и презименом. Значи, Стево Радић је предвиђен за 26.09., што је предложио колега, бранилац окривљеног Славковића и значи, тај Стево Радић је примио позив за 26.09. и за 27.09. смо покушали да уручимо позив Чворац Раду који је првобитно позван замолним путем преко Основног суда у Зворнику, па није примио позив, па смо добили обавештење да ради у «Труdbенику», па смо и од њих добили обавештење да никада ту није радио и сада смо поново послали позив и ево сада је Чворац Радислав или Радислава примио позив, видећемо да ли ће се одазвати, опет говорим обзиром на њихово дискреционо право да се не одазову, као и Хаџи Јован Митровић и Першиновић Раде, значи који су примили. То је што се тиче распореда за суђење. Значи, то су неке мање измене.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша у својству сведока ПАРВЛИЋ ХУСО.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПАРАВЛИЋ ХУСА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ви зовете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Хусо Паравлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи добро сам рекла. Име Вашег оца?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Јусуф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: 30. априла 1959. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У селу Јањари, општина Угљевик, Босна и Херцеговина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Војни пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите, где станујете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У Нишу, Мокрањчева 85/8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

Сведок Хусо Паравлић, од оца Јусуфа, рођен 30. априла 1959. године у месту Јањари, општина Угљевик, Босна и Херцеговина, по професији војни пензионер, са пребивалиштем у Нишу, ул. МОкрањчева бр.85/8, несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину, као и сваки сведок. Давање лажног исказа кривично је дело и за то дело запрећена је казна затвора до пет година. Ви као сведок нисте дужни да одговарате, али само на поједина питања, уколико сматрате да бисте одговором себе или неког блиског члана породице изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити сада да прочитате текст те заклетве и да на тај начин положите заклетву за истинити исказ пред судом. Изволите ту наглас прочитајте.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок након што је положио заклетву, упозорен, опоменут наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду води се кривични поступак по оптужници Тужилаштва против ових поменутих шест особа, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о догађајима, неколико догађаја, који су се одиграли према оптужници у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник у Босни и Херцеговини. Значи, ту се помиње нека депортација, односно присилно пресељење цивила из села Козлук и Скочић код Зворника у јуну 1992. године, помињу се злочини на неким локацијама, као што су Пољопривредно добро Економија, затим Циглана и Дом културе у Челопеку, месту крај Зворника, па да нам Ви кажете, да ли је Вама уопште нешто од тога познато и да ли сте можда у пролеће 1992. године боравили на територији општине Зворник и ако јесте, којом приликом, да ли можда знате неке од ових особа које сам поменула, можда евентуално надимци Вам нешто говоре?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Добро, тај крај ми је познат, пошто имам родбину у Јањи, а иначе конкретно мој боравак у том периоду, био сам у Јањи, то је између Бијељине и Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јања?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Јања, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ближе Бијељини, да ли је тако?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ближе Бијељини, то је једно дванаест, тринаест километара. Пошто ми је супруга са децом била смештена код моје родбине, јер смо ми избегли из Мостара, а ја сам тада са службом био у Краљеву, у Војној пошти 2116, Лађевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шта?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Пилот професионални, капетан прве класе. Тада су нас пустили да обиђемо родбину, дали су нам једно десет, петнаест дана. То је крај маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај маја?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је. Они су били смештени код моје ујне у Јањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Јањи?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруга и?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Супруга и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сада долазите из Лађеваца, мало нам то опишите?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, из Лађеваца сам дошао са документацијом, значи личној картом и имали смо тада, давали су нам дозволе за путовање, за ношење оружја, пошто сам био професионални војник и тако даље, са називом места где ћемо да путујемо и тако даље, да би могли да прођемо без проблема. Дошао сам аутобусом преко Лознице, мислим да је Шепак, да се зове прелаз и у Јању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тамо онај мост што има?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом сте дошли?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Аутобусом, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сами или још неко од колега, евентуално?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били, да ли сте били у униформи?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Био сам у летачком комбинезону, јер то је било непосредно по доласку из Мостара и нисам имао уопште цивилне одеће, остало је то све тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лађевцима?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У Мостару, у Мостару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мостару?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, јер смо прелетели са авионима из Мостара у Лађевоце, у летачком комбинезону и то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосте од докумената уз Вас?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Лична карта, дозвола за путовање и дозвола за ношење личног наоружања, пиштоља, службеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је издао ту дозволу за путовање?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Команда моје Војне поште 2116, Лађевоци. Након мог доласка у Јању, ујна моја ме је замолила, пошто сам практично професионални војник, ако могу да одем до Зворника и да покушам да изведем из Зворника њеног сестрића и сестричину, јер је у међувремену тако како ми је она испричала, њихов отац убијен у Зворнику, а њима нису дозвољавали да изађу из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава, поменили сте Шепак, то сада Ви стижете аутобусом и одлазите у Јању?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ја сам у Јањи, да, да, у Јањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви нормално у Шепак долазите?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Без икаквих проблема сам прешао границу оне контроле, дошао у Јању без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобус наставља?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, аутобус је продужио до Бијељине мислим да је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам мало описали тај део када долазите?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, аутобусом на Шепак, па према Јањи и аутобус је отишао за Бијељину, ја сам изашао у Јањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта затичете сада ту, ипак долазите, прелазите Дрину, шта се ту дешава?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: На мосту је била контрола, војска и тако даље који су контролисали документацију путника у аутобусу, личну карту и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас никаквих проблема није било?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вам тражили неке пропуснице, нешто?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ја сам им одмах показао и личну карту и ту пропусницу, дозволу за путовање и није било никаквих проблема, пустили су ме до Јање, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали каква је ситуација, војна, безбедносна ту у Зворнику?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам, нисам имао представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи Зворник, шта се ту дешава?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам имао представу, јер је то практично мој први сусрет, пошто сам ја био пилот извиђач, први земаљски сусрет са тим ратним збивањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви у Лађевце прешли?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У том крају. Средица маја, пре оне одлуке до 19. маја да мора војска да буде предислоцирана из Босне. Не знам тачно, не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога сте изашли из Босне?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, пре 19. маја, моја јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте знали шта се дешава, па чули сте да су ови убијени, значи да је тај отац?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, то сам чуо тек када сам дошао у Јању, тек када сам дошао у Јању, ја из Лађеваца где нисам чуо, нисам чуо ништа, долазим у Јању и ту чујем да је отац убијен, да су се десили они сукоби у Бијељини пре тога, да је Јања под контролом снага војске Републике Српске, да заједно сарађују са локалним органима, Муслимани су остали у тој милицији локалној у Јањи и тако. Практично ми они објашњавају ситуацију сада на том подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу за Јању, остало мешовито у полицији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не мешовито, Јања је мислим готово чисто муслиманско место било, дванаест, тринаест хиљада душа колико

ја знам. Можда је пар српских породица било, али мислим да је чисто муслиманско место практично, па је та локална милиција што је била ту, што су били Муслимани, остали су и даље да врше своју функцију. Што се тиче догађаја у Зворнику, испричали су ми да су били тамо неки сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам кажу, шта се дешава у Зворнику, ипак је то близу, да ли они знају?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Пазите, нису они детаљисали. Тада још увек није пуно, није пуно људи изашло из Зворника у Јању, тада када се, када ја сазнајем за то, нису ни они имали баш пуно информација, али су чули да је отац, значи зет од те моје ујне, убијен и да њима не дозвољавају да изађу из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је убијен, шта кажу, да ли су сазнали нешто?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нашли су га убијеног у кући, опростите, не у кући, у стану, стан су имали. Ујутру га је његов зет нашао убијеног, па су њега и још четворицу људи из околине пренели у Дом здравља где је вршена идентификација, обдукција нека и од тада им се губи сваки траг и тај убијени није ни до данас идентифициран на овим идентификацијама јавним, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се нашао?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ни до дан-данас не знају шта је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он звао?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Хациефендић Касим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касим?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Касим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: И, могу ли наставити даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: И ујна ме је замолила, пошто сам ја припадник војске, ако икако могу да одем до Зворника и да изведем тог сестрића Абдулаза Хациефендића и шухру, његову сестру. Не знајући праву ситуацију и тако даље, ја сам одлучио да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одлучујете, чиме, како сте?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Аутомобилом, ја и супруга у преподневним сатима, узмимо од 10 до 11, ја несвестан те ситуације, мислио сам отићи ћемо тамо и за једно сат, два времена видети да ли можемо да урадимо шта и да се вратимо назад. Ситуација ми није била у потпуности позната, али као војно лице нисам хтео да ходам окол, него сам директно отишао у команду да се обратим команданту места, града, већ како се то звало, да им објасним ситуацију, да замолим да они испитају ако нема никаквих проблема са њих двоје, ако могу да их

изведем. Значи, директно распитао сам се тамо та команда града како се звала, не знам ни ја сада, код команданта су ме упутили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код команданта?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Код команданта, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, ту, тако су га представили и он се представио. Да ли се тако звало, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име, нешто?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Марко Павловић. Они су ме тамо примили врло љубазно. Ја сам показао своја документа, личну карту, те дозволе за путовање, за наоружање. Објаснио сам им због чега долазим, шта сам чуо да се десило. Они су ме питали да ли знам где станују. Ја Зворник не познајем, али ми је ујна објаснила тамо како ја могу да дођем до њиховог тог стана. Командант ми је рекао да нема проблема никаквих, да ја одем по њих и да заједно се вратимо назад код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами да идете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, сам са колима, са колима сам ја отишао без њихове пратње, без ичега, пустили су ме. Вратио сам се поново у команду са њих двоје. У међувремену се чуло неко пушкарање у граду, кажу да има нека Кула, како су је звали, наводно неко се појавио тамо и тако даље, па су они сви из команде поседали у своја возила и отишли тамо. То мислим да се десило једно два пута, тако да се то моје обављање тога што сам дошао, одужило. Када су се вратили након једно пола сата, командант ми је рекао да за њих двоје нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог сестрића и?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Абдулаха и ту шуру, да нема проблема да иду у Јању, али за мене да морају да изврше само провере да ли сам ја тај за кога се представљам већ. У међувремену су ме одвели на ручак, мислим да је то хотел тамо био. Седели смо код њега у канцеларији, попили кафу, сок, разговарали, тако. Интересовало их је ваздухопловство, углавном су приче биле о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стално говорите у множини, они, ко то, тај командант и?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Неколико њих је још било ту помоћника његових, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се представљали именом и презименом?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај командант изгледао, како је био обучен, да ли се сећате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Имао је шарену ону маскирну униформу и имао је чин мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На униформи?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, сви смо тада били, да ли неко у комбинезонима, да ли у оним дводелним и тако даље, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки човек старији, млађи, средњих година?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, тада је био нешто старији од мене, отприлике ту моје висине и грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: 175, колико могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн, плав, смеђ?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тамније, тамније пути, тамније пути. По изгледу бих рекао да је војно лице, тако и за разлику од неких који су се ту појављивали, онако увојничен, културан и у обраћању војнички и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао као Босанац?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, говор ми није био босански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали идеју, одакле је, да ли сте га питали да ли је он неко активно војно лице или резервиста, шта?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, нисмо разговарали баш због те укупне ситуације, јер је то већ почело да се одуљује и мени је постајало сумњиво нешто да није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви дошли, да ли сте Ви дошли у истом оном комбинезону пилотском?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Истом, да, да, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жена је дошла?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Супруга је дошла овако у цивилној одећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, она све време где се она налази?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Она је испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је испред?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Она је испред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она улазила?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Она ће ући тек навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви долазите, ујутру, поподне, када Ви стижете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: 10, 11 сати преподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у граду та зграда, кажете, команда, где се то налази?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У граду, у граду једна аустроугарски тип, мислим она старија, старија зграда. Ја Зворник не познајем, мислим да је према кеју, према Дрини, окренута, близу је ту хотел и општина, врло је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека ознака, да ли пише нешто на згради шта је то? Да ли је то цивилни објекат, војни?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам обраћао пажњу, ја када сам питао, када сам тражио, тражио сам зграду команде и упутили су ме ту и ту је та војска била, а шта је зграда била раније, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то партер, спрат, где Ви улазите, где Вас примају?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, то је као високо приземље, мислим, улазило се на пар степеница, она класична зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има више неких канцеларија или?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас води до тог човека који Вам се представља као мајор Марко?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Био је, био је ту на улазу један, да ли је био стражар исто униформисан, војни чин је имао, не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој канцеларији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Углавном, они су мене одвели до њега, нисам ја ишао и тражио, тако, знате оно, протокол, обратио сам се некоме, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту када Ви са њим причате, да ли су ту још и ти други његови?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, да, ја сам претпоставио да су помоћници, од тога један је био задужен по питању безбедности са којима сам ја, после ме је одвео у своју канцеларију да узме неке податке, висок црн младић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Онако фино грађен, тај што сам ја претпоставио да је безбедњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога сте Ви само претпоставили?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, претпостављам јер ме је питао о тим безбедносним стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са њим сте нешто причали?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: И било је у тој групи, у тој групи која је била код мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете 19. маја одлази војска. Када се ово дешава, крајем маја?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: То је крај маја, да ли је 30. или 31., сам крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам крај маја?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, јер моја јединица је пребазирана у Краљево, па тамо док се оформила нова јединица, то је протекло неко време, прошао је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није јуни месец?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада пролази то време, кажете, Ви одлазите? Како сте нашли ове Ваше рођаке?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, питао сам пролазнике за ту улицу. Мени је ујна дала назив улице, не знам, не могу сада да се сетим и нацртала ми је, нацртао сам ја по њеној причи шему отприлике где је то и нашао сам их без проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом су они стању, да ли су они ту слободни, јесу затворени?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Слободни су, слободни су, није било војске око зграде, али нормално уплашени, уплашени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они година имали, да ли су то неки млађи, старији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, момак је могао тада да има једно 18 до 20 година, сестра му је млађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они ту раде сами, отац им убијен?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Када су почеле те гужве и када ће отац погинути, они су били избегли у Дивич, тако су ми рекли. То је, да ли је место поред Зворника или предграђе Зворника, тамо према хидроцентрали, они и мајка. Сутрадан је зет њихов се вратио, затекао је оца мртвог и онда је њих обавестио и они су се вратили. Да ли су се вратили сутрадан одмах или након пар дана, углавном ја сам њих нашао у Зворнику стану њиховом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде, седе ту?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, чекају оно мислим, уплашени, не знају шта ће се десити и тако даље. Ја сам њима објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте дошли по њих?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, да. У почетку они нису чак ни хтели да иду са мношћом до команде, међутим ја сам им рекао да нема никаквих проблема, да сам ја био у команди, да је командант рекао да дођемо и да неће бити никаквих проблема. И онда су пристали, а мајка је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка није хтела?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Није хтела да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њих довели у команду?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, дошли смо до команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се сада јављате са њима?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто, исто, исто горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет овом команданту или?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, тако је, команданту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тражите?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да он преко својих, преко својих људи провери ако нема никаквих проблема, што се тиче њих двоје, да буде оно зашто сам и дошао, да их превезем у Јању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте присуствовали тим проверама, како то изгледа?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он рекао, да ли је рекао нешто, шта има ту да проверава везано за тог момка и ту девојку?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, не знам, нешто да провери, вероватно да ли су били организовани негде, да ли су негде нешто, претпостављам, али не знам. И након неког времена, он је мени саопштио да за њих двоје нема проблема никаквих, да је све у реду, да могу да иду у Јању, али да за мене мора да накнадно провери. И то проверавање се одужило до ноћи. Позвао ме је у канцеларију и исто културно рекао да има неких проблема, да је он звао команду ратног ваздухопловства, да је звао тадашњи ССНО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београд?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, у Београд и да су они њему рекли да та војна пошта која је мени наведена у мојој легитимацији на дозволама, 2116, да она уопште не постоји. Па, ту је и печат, печат званично војне поште и тако. И ја сам сада, мислим оно изненађен, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви имате ту њихову пропусницу?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Апсолутно и знам да се војна пошта зове тако још од пре нашег доласка. И сада смо ступили у разговор мислим како не постоји и тако даље. Он је мени рекао, Паравлићу, мени треба само званична потврда од било где, са званичног места да сам ја тај и да нема онда за мене проблема да одем у Јању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова лична карта Ваша са сликом, то ништа није било довољно?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, тражио је само од неке команде званичну потврду телефонским путем. Претпостављам да су они телефонима контактирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту где Ви са њим седите, шта ту има, да ли још неко ту седи, да ли има канцеларија, телефон, факс, нешто?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, да, има она телефонска секретарица са више оних директних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он пред Вама некога звао, телефонирао или не?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Када ми је рекао да је команду ратног ваздухопловства звао и ССНО, није то било предамном, то је било док сам ја био напољу. Тада ми је мало постало чудно и сумњиво да говори

да те војне поште нема. Међутим, он је мени рекао, ако ја могу некога да назовем директно, да потврди то, да, само му треба званична потврда, исто врло уљудно, војнички и тако даље. Е пошто сам ја ту био нови у тој војној пошти и тако даље, нисам знао бројеве телефона, али се супруга досетила, пошто је један мој колега ожењен Краљевчанком са којима смо ми били добри, па су дали нама број од њеног оца који је радио на аеродрому, па смо некако са тим везама назвали њега да он мени да телефонски број војне поште, па там оператер да ме споји са дежурним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То увече све се дешава?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, већ је то ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је супруга, да ли се попела горе или шта?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, не, она је још увек испред зграде, ја кроз прозор повремено са њом, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прибавили тај број?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, прибавили и добијам ја на вези, сада сам ја у канцеларији код мајора и добијам број. То је била једна борбена група са дежурним официрима и посадама. Била су тако одређена та дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лађевцима?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У Лађевцима, тако је. Јавља ми се на телефон човек кога лично знам, две године млађи од мене, знам га из гимназије и тако даље, Братислав Мартиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из гимназије где, у Мостару?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Из гимназије у Мостару, академије у Задру, по служби, сретали смо се и онда та група једна ескадрила је дошла из Скопља, ми смо дошли из Мостара и базирали смо се у Лађевцима. Препознао је он мени глас, ја сам му рекао Хусо и тако даље, да сам у проблемима и да само човеку са којима ће се он чути, треба званична потврда да сам ја из те војне поште. И он каже, нема проблема, дај ми мајора. И ја предајем ту слушалицу мајору, он иза стола стоји и нешто виче са њима, да, добро, у реду и тако пар, да, не, спушта слушалицу и мени саопштава, капетане, Ви сте лишени слободе, имате ли оружје код себе и тако даље. Рекох, како, сада, лишен слободе, разговарао сам са човеком кога знам. Не, каже, рекли су да Вас ухапсимо и да Вас приведемо у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас врате тамо?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да. И сада за мене је то било изненађење и шок. Рекох, добро, нема проблема, ако мора тако, рекох, могу ли само да одем до Јађе по личне ствари, оно апаратуру за бријање, чекове, новац, неки да вратим жену. Каже, не, пошто сте Ви лишени слободе, не

можете Ви ићи са њом, него ће она са нашом пратњом отићи до Јање и са овим момком и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим двома?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он оружје, тај командант, мајор?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мислим да је имао лични пиштољ око паса, пошто су излазили, чини ми се, два пута у међувремену та пуцњава док је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, да ли сте понели нешто од оружја?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам, нисам носио пиштољ, иако сам имао дозволу и тако даље. То сам ја у почетку сматрао рутински одлазак у Зворник, не знајући праву ситуацију и тако даље,. А уосталом, не би ми ни требао, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви реагујете на то, да ли Вам није пала идеја да поново зовете Ви овог човека да питате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, немам, то је била последња нада, једини број. Команда ратног ваздухопловства је рекла, војна пошта не постоји, Савезни секретаријат или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Братислав док сте Ви са њим причали, шта он Вама каже, шта закључујете из Вашег разговора?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Паравлићу, нема проблема, дај ми мајора, да му кажем ко си, шта си и нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте званично на одсуству?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после више не можете са њим да причате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не. Одмах да разјаснимо ту чињеницу, шта се десило у тих неколико секунди. Он је био дежурни оперативни официр. Један официр безбедности који је дошао из Скопља у тој групи ишао је шах са неким. Ја ово сазнајем годину дана након тога, када је један колега који је исто ту био, требао да иде у прекоманду и долази и каже, не могу да одем у прекоманду а да ти не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Шта се десило. Тај официр безбедности док је, играо је шах са неким и док је Мартиновић разговарао са мном, он је пар пута њега питао шта је, шта је, шта је, тако да када он завршава разговор Мартиновић са мном, овај узима слушалицу од њега. Паралелно ја предајем слушалицу мајору, овамо у команди и сада мајор не разговара са Мартиновићем, него разговара са тим Сретеновићем. Овај је играо шах и тако даље, тамо неки Паравлић кога он и не зна, ухапси и приведи. Е, каже, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је Вама лично рекао да је то се ту десило?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, и тада мени мајор спушта слушалицу и саопштава ми да сам ја лишен слободе. Питао сам да ли ја могу да одем до Јање, нису ми дозволили, него супруга са њиховом пратњом и ово двоје, па ће ми донети те личне ствари, а мене ће када стигну те личне ствари да у Краљево пребаце. Сада моја страховања се увећавају. Ја видим да нешто ту није у реду. И замолио сам га, ако сам већ ухапшен, да ли има ту нека просторија притворска, затвор и тако даље, да не идем ноћу, па да ме ујутру пребаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега опет молите?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је. Он је рекао да не може то, него мора он мене ујутру да на почетку радног времена ујутру да ја будем у Краљеву. Добро, тада су ми доделили стражара једног, локални мобилисани мештанин ту из околине Зворника који се јадник мени све време извињавао, ето, друже капетане, ја Вас морам да чувам и ово, оно, ишао човек за мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви сада проводите ту ноћ?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: У, ја у ходнику чекам да се сада врате ови из Јање и да ми донесу апаратуру ту за бријање, чекове и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жена и сестрић?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Жена, жена је отишла са њима. Они у своја два возила, неколицина њих са мојом женом у ауту, пошто жена вози и отишли су до Јање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то све иде, то су нека униформисана лица или коме припадају ти?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Униформисана, униформисана лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то формација, ко је то? Да ли сте Ви успели да схватите, с обзиром да сте Ви ипак војно лице?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Сви су били. Знате шта, ја сам тамо док смо ишли на онај ручак и тако даље, тамо је било свакаквих, свакаквих ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: По улици и у хотелу и тако. Сада, приче мештана и звали су неке Аркановци, неки Шешелјевци, неки «Бели орлови», неки без ознака ЈНА, припадници бивше, свакаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све видите тог дана?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дан ту?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, неке ознаке, неке као кобре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели док сте ту били?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: На рукавима, да, на некима, војницима и тако..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте ишли по граду или после у том хотелу или где?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: И проласком кроз град и у хотелу и ту око зграде те где сам ја могао да кроз прозор на улицу, то је као високо приземље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ти што су око тог команданта, какви су они, да ли су они исто у маскирним или свако другачије или они припадају једној формацији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто, исто, сви су у маскирним. Сада, неке су биле блеђе боје, неке тамније и тако даље, свакакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли неке ознаке, неке чинове или ознаке припадности некој формацији?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Имали су и чинове, а ознаке су исто биле мешовите, нису биле све ознаке исто, не могу да Вам тврдим, нису биле исте сигурно, али не могу Вам рећи тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо о овима што су ту око њега?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, који се појављују ту сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха долазе. Добро, само морамо ово да не бих после заборавила. Како Ви када овај Братислав Мартиновић се Вама јавља, па после кажете сазнајете да он даје Сретеновићу телефон.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: То сам ја сазнао након годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, Вама се јавља Братислав. Шта Ви њему кажете, ко ће се њему, кога му дајете на везу?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Рекао сам му да сам у проблему, да му не објашњавам, да мајору који ће му се јавити само треба званична потврда да сам ја из те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајору чега, чега мајору?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мајору, мајору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што сте рекли опет да је раније 19. маја изашла војска ЈНА. Да ли Ви схватате тог дана када сте у Зворнику, коме сада припада тај мајор, коме је он подређен или коме је надређен?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не знам више ни да ли је ЈНА, да ли је војска Републике Српске, да ли је локална одбрана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не знам, али се обраћа мајору због чиновна, чисто војни чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чин да, али не знате коме припада?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не знам, не знам. Моја претпоставка је била да је, пазите у глави још увек, несвестан уопште стварних догађања

и мени је само било нејасно да ЈНА као ЈНА више не постоји, чији сам ја, шта сам, схватате мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви ту када сте ту не знате, тај Марко има ли он некога над собом, под собом, кога, која је то формација?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не знам, само да је војно лице и да је ту командант. И они су се вратили из Јање, то је већ око поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви у ходнику чекате са тим стражаром?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је овај командант?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Он је у својој канцеларији тамо и њега више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поноћ дошли ту?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, и остао је иза нас исто када смо ми отишли, иза поноћи. Извињавам се, сада упадицу, пре одласка, пре одласка у Јању, он ме је питао да ли желим да се договорим са супругом да дође онај, да се договоримо да ли ће онај ићи са мном у Краљево, да ли ћу да водим децу и тако даље. Ја у Краљево сам спавао на аеродрому, нема смештаја, нема ништа и тако даље, па ипак је супруга ушла, ја сам јој рекао да се не брине, да су ту искрели проблеми и тако даље, да ћу отићи у Јању и да остане ту, а да ћу ја њој да се јавим чим будем могао, тако да смо одлучили да она остане у Јањи, а ја сам да идем у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас тамо пошаљу, да Вас транспортују?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да ме спроведу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како он то каже, Ви сте лишени слободе, да ли сте добили неко решење о лишењу слободе, о задржавању, нешто?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, усмено, усмено саопштење, ни грубо, ни љубазно, ништа, оно саопштава да сам од овог тренутка лишен слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ту ништа се нешто много даље не распитујете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, не, не, сада мени као није јасно, рекох, разговарао сам са човеком, не, мени су рекли да Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је објаснио шта му је рекао тај?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да ме ухапсе и да ме приведу у Краљево, то ми је рекао да му је рекао тај са којим је разговарао и није ту било приче више, осим што сам га ја замолио сада да ме не воде, него да ме, ако могу да ме затворе ту негде, па да ујутру идемо, ето то је био разговор и више ништа. У међувремену су се појавила два младића, младића условно. Један баш младић, а други, тако, можда једно ближе тридесетим годинама, мени се бар тако учинило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се они појављују?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто у војничким, дошли су однекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споља?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, ту у ходнику сам их видео, ушли су код њега у канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њега?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте у ходнику?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да. После неког времена ме је позвао унутра и рекао да су то људи који ће да ме спроведу до Краљева, Славковић и овај млађи, по сећању мислим да се Јовановић звао. Тај је баш младић био, црномањаст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали презимена њихова?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Када је он рекао да ће они да ме спроведу, тако, упознали смо се. Нису они били груби и одбојни, све је онако ето само што сам ја као лишен слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су њихове униформе од те двојице?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто су шарене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Шарене, да и имао сам осећај што су касније и они рекли, да су повучени практично са линије. То се тако звало. Да ли су били негде на положајима, а пошто су из Краљева, да ће то моје спровођење уједно искористити да обиђу родбину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сазнали?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, то су ми они рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, шарене униформе, ознаке, чиновни, има ли, нема ли?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Чинова они нису носили. Ознаке су имали, али не бих Вам могао сада рећи које су ознаке. Били су амблеми неки на рукавима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амблеми?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, амблеми као што их војска носи, а сада код нас је био један вамо, «Бели орлови» су вероватно имали неке друге и тако даље. Не могу Вам рећи тачно које су они имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то униформе, да ли су у то време војници ЈНА претходни до 19. маја имали такве униформе или не?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тада је мешавина униформи била у ЈНА, од оних класичних СМБ што су добијали резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојне?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако до ових шарених, исто различитих модела. Чак ни код нас у војсци у ЈНА, значи званичној војсци, нису били сви ти, све те униформе и комбинезони летачки, нити истог квалитета, нити исте тамноће или светлине, да кажем, истих шара, зависи ко је био произвођач. Мешовито је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су имали неке капе?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па, капе и ако су имали, нису их стављали док сам ја то све време био са њим, ни у путу, нису ставили капе на главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да их опишете, овај кажете, тридесетак, овај доста млађи, какви су, плави, црни, крупни, мршави, дебели

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Овај старији, старији, био је виши од мене, онако стабилан, према смеђем, риђем онако, а овај млађи био је црн, црн момак, што се каже за човека, леп, леп, фино грађен, лепушкаст момчић, онако фин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тањи, крупнији, дебљи?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто мало тање грађе и он је вишљи од мене био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку браду, бркове?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, не, нису имали ниједан и били су, да ли су се обријали оно када су их повукли и тако даље, значи, значи, били су врло уредни, колико се могло тада, значи обријани, с тим што су када су дошли у ту просторију, када смо се упознали, мало су униформе биле као ето да су били на линији негде и деловали су ми изморено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изморено?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Изморено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су одмах ту рекли да су они из Краљева или тек после Ви то сазнајете?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Бојим се да се не преварим да је код, када је мене мајор позвао унутра, да је одмах рекао да су, да је он рекао да су из Краљева и да ће тако да буде. И онда сам, преместили смо се у другу канцеларију, мајор је звао мене да неко пропратно, пропратни неки акт да откуца. То је трајало петнаестак, двадесетак минута. Када је то завршио, дао је њима тај коверат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, поздравио се са мном, рекао да се нада да неће никаквих проблема да буде у путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилику да видите шта ту пише у том коверту?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он њима дао?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ни тада ни после нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима је дао?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Њима је дао да они предају у команду тамо где ће мене да одведу. И испред зграде је већ била, био аутомобил «Лада», мислим онај стари тип, коцкаста она, са ознакама територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно таблице?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, који је припадао ту као територијалној одбрани. Овај старији Славковић је рекао да се исто нада да неће бити проблема никаквих и тако даље. Ја сам му објаснио да апсолутно проблеми су настали по питању мене, да нема ништа, добили су такво наређење и тако даље и кренули смо према Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том «Ладом»?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вози?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Возио је Славковић. Ја сам седео позади, на месту сувозача је био покојни Јовановић. Кажем покојни, зато што сам после сазнао да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке надимке та двојица, Славковић и тај Јовановић?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не или бар се нису, нису ословљавали. Ако су викали оно устаљено, брате, брате, тако неке ствари. Нису посебно надимци били. На мосту је тамо на преласку у Србију исто била полицијска контрола, констролисали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ноћ, јутро?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ноћ, ноћ, то је већ после поноћи, после поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти онај мост Шепак или онај железнички, онај други?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Знате шта, пошто је била ноћ, тај мост је био много ближи него овај што сам ја аутобусом ишао, али не знам ја баш Зворник. Много је ближи Зворнику, чини ми се да је у самом граду ту, врло близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите на мост, шта ту сада, како се то пролази?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Са србијанске стране је била контрола, контрола која је зауставила, прегледала те папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо при изласку?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Њихове, са зворничке стране је исто нека патрола била која их није заустављала, јер су их вероватно већ и знали, шта је, војна, није, исто су били у шареним овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били полицајци, него војска?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Шарене униформе ове војне што је војска имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту их нико није зауставио?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мислим да их нико није заустављао, јер су вероватно знали да већ идемо, али са србијанске стране су их зауставили, зауставили, тражили документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тамо био са србијанске, војска или полиција?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Полиција је била. Било је оно класично, питали су их где иду, шта има, шта има тамо и тако даље, нисам баш пуно ни обраћао пажњу. Успут према Краљеву свратили смо исто на њихову иницијативу у неколико тих кафана иако је било касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, не знам која су места, била је ноћ, нисам тада Србију довољно ни познавао. Седели смо тамо, чистили су, они одиграли једну партију билијара. Е пошто сам ја једини имао те чинове капетана прве класе, они који су били у кафани, одмах су мене као, капетане, брате Србине, мислим они разговори пијански. Ови су ми дали знак да прихватим игру и да климам главом, јер, знате, прича свакаквих, свако је негде био и тако даље. Када смо дошли у Краљево раном зором, то је било пре почетка радног времена, па су они предложили да одемо на краљевачку пијаци, тамо исто да нешто поједемо, да се освежимо и да видим стрица, чини ми се од Славковића или од овог другог, не могу да се сетим који ето ту ради нешто на пијаци. Нашли смо га, сели ту, чистили су неко печење и тако даље, без икаквих проблема и дошли смо на аеродром. Ту је већ почело радно време и код команданта, односно команда комплетна је била, командант, помоћници команданта, органи безбедности и тако даље. Они су објаснили њима да су ме привели и тако даље, донели су оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи долазите ту код Вас у Лађевоце?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, да, сви смо у команди, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се они легитимишу када долазе, да ли сада ту они представљају, чији су они, каква је то војска?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Право да Вам кажем, не знам, не знам, углавном сви их примају без икаквих проблема. Чак, штавише, у самом том пријему и разговору ја сам занемарен као такав. Сва пажња се посвећује њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу контроле њихове или?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, у смислу контроле, у смислу разговора, тако. Мени се не обраћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они ту знају, обзиром да су из Краљева, Ви схватате да они знају некога?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, нисам стекао дојам да знају некога, него, ето тако. Док су ту попили кафу, сок, предали то писмо, није то нешто дуго трајало, устали су, поздравили се са мном, изљубили се. Они су отишли својим путем. Е онда су тек почели ови мени да се обраћају, као дођи Паравлићу, сада ми да обавимо разговор, да видимо како су они поступали и тако даље. Ја киван на све то, нисам хтео, нисам хтео тада никакве разговоре да водим, мало сам и ја грубо поступио, сада свестан свега шта је могло да се деси, да испадне и тако даље и када сам видео ниподаштавајуће понашање те моје команде, схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту схватили, зашто сте Ви уствари ухапшени?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, још увек ја не знам шта се одиграло, ја ћу сазнати замену слушалица тек након годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада значи Ви ништа не знате?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ништа, они када су, ова два момка када су отишли, они сада хоће да обаве разговор са мном и тако даље. Ја сам мало грубље одбио то, да се одморим, да одспавам, да дођем мало до себе, па ћемо онда да попричамо. И тај разговор који се после водио исто био је проформе, то је за њих било сасвим нормално. Нешто, иако су они издали дозволу и ако је то војна пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тражили објашњење, зашто су дозволили да Ви будете ухапшени?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, да, ништа, каже, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте тражили објашњење?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Прво од команданта и друго од органа безбедности којима је то и функција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ништа, ништа, оно у стилу, па добро је завршило. Мислим, тотално однос од мојих значи колега са посла. Ја ни дан-данас не могу да верујем да су ови из КРВ и ССНО потврдили да те војне поште нема, мислим, не иде ми у главу. Та војна пошта и дан-данас постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви њих питали, да ли сте проверили то што Вам је рекао тај командант Марко, да је сазнао да нема војне поште?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, ови моји су то прихватили, ето, тако, било је и тако завршило, апсолутно никаквог, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су потврдили да је неко рекао да нема те војне поште?

Сведок ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, није било ни, проверићемо, ни сачекај, видећемо где је куршлус, кратак спој, схватате апсолутно однос, мени нејасан ни са војничке стране, а ни са људске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете ови двојица одмах одлазе?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу добили нешто, јесте видели нешто јесу добили написмено да су вас предали, да нешто?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, колико ја знам, колко сам ја видео ту нису они могли ни после контактирати јер смо сви ту, значи од команданта сви смо остали ту у канцеларији, људи су се поздравили, предали су оно што су они имали оно пропратно писмо, а нису они добили ништа. Добро сад ја не говорим о проблемима, у међувремену се прекидају телефонске везе са Јањом, ја не могу супрузи да се јавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте дошли?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да се јавим да сам стигао и тако даље, вамо проблеми у јединици не могу одмах мене да пусте да ја поново одем у Јању да некако обавјестим, тек након 7 дана они су сви мислили да сам ја ликвидиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то разрешава после 7 дана?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Поново ме командант пушта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Пушта да посјетим, да али да идем на прелаз на Рачу. Добро, тамо сазнајем како су они дошли исто без проблема су они дошли из Јање то вече и тако даље и преузели ту документацију. Да ли је то била '93. година, љето, отишао сам са породицом на базен краљевачки и мени прилази човек на базену познат, али не могу ја да сјетим, тако он и смије се «Хусо јел ти мене препознајеш», реко «знаш шта познат си ми», али не могу да одрадим ко је, то је био Славковић. Препознао ме је, сјели смо ту, питао ме како сам се снашао ту, имам ли каквих проблема и тако даље, ја сам њега питао шта је са њим, рекао је да је напустио то зворничко ратиште како су га они звали због неких неслагања, нисам детаљисао којих неслагања и тако даље, реко шта је са оним момком другим чини ми се да је рекао да је након пар мјесеци кад сам, кад су мене привели да је он погинуо, погинуо тамо и добро причали смо после о томе како сам се снашао и тако даље и позвао ме је да ја дођем са породицом код њега кући да наставимо дружење породично и тако. Нисам никад отишао, ето тако се та епизода завршила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада после тога њега још видели, после те '93.?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се он интересује за Вас, за Вашу адресу евентуално због овог сведочења, како сте добили ту информацију?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Прошле године у јануару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2006. јел или сад у јануару?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Прошле, 2006. тако је. Син ми је рекао да је неко звао из Краљева, нисам ја са супругом био ту и да се јавим на неки број, у суштини тражио ме је и јавио ми се тад кад сам ја звао брат Славковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представио се?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте тако сазнали?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, рекао је да је брат рекао и име, али не знам. Тад сам први пут значи после тог времена `93. године уопште чуо нешто о Драгану да је једна већа група људи из Краљева и околине и тако да је ухапшена и оптужена за догађаје у Зворнику, да је негде евидентиран, говорим шта ми је он рекао, да је негде евидентирано и то моје привођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се помиње јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да и да ли би ја био вољан да се обратим суду ако ништа друго оно анонимно и само значи да испричам тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се Вама догодило.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Без сугерисања ни овако ни онако, него да испричам како је то све било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А како сте Ви наставили да радите, Ви сте остали у Лађевцима?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, остао сам да радим, добро сад да не замарам својим личним проблемима, однос према нама се тотално промјенио, имали смо својих проблема због националне припадности и тако, али успео сам ето до краја да останем и да одем у пензију. Ја сам рекао да као професионално, бивши професионални војник нисам био баш упознат са свим правилима, међутим видео сам на телевизији да имамо ми неких обавеза тамо процедуралне природе, да се јавим органу безбедности да их обавјестим о томе и ја сам рекао да анонимно нећу ништа да радим, а да хоћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно нећете?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да свједочим, тако је, о том случају, само треба од суда да званично дође и да се испоштује та процедура наша и да хоћу да свједочин и да нема никаквих проблема. Мислим да је човјек ишао на то анонимно свједочење да ја и рекао ми је да ја не би имао проблема са својом родбином, породицом, ако то доспије у јавност, мислим у том смислу и добио сам позив од суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да кажете чега сте се присетили евентуално овако, везано за то хапшење, за тај однос према Вама?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Немам, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете питали сте команданта има ли ту неки притвор да Вас сместе, а шта он каже?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да он мене мора да преда ујутру на почетку радног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А брзо да морате да идете?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је. Хтео сам прво ради неке безбједности мислим, ноћ је ноћ јер свашта је почело да ми се врзма сад по глави, постајем свјестан ситуације уопште ситуације, друго није ми јасно како команде не потврђују да је то та Војна пошта, мислим свашта човјеку пролази кроз главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам нешто значи надимак Торо, мајор Торо, Торо?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Славковић имао можда неки чин, Ви сте рекли да није имао на?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нису носили чинове, али једном смо се чини ми се у кафани или у аутомобилу дотакли тога да они наводно имају чинове који ће у некој будућој војсци бити признати и да ли ће бити признати и сад прво је то било њихово интересовање у ком смислу ће се то рјешити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви причали са њима двојицом, да ли сте причали уопште нешто о војном ангажману, јесу они неки, шта јесте питали шта су они, коме припадају?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам, претежно се наша прича сводила на њихово интересовање о летељу, пошто сам ја био пилот то је за њих било мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте причали о томе, они из Краљева, тамо зворничко ратиште, како су дошли, где су дошли, како су се ангажовали?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Дошли су као добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Дошли су као добровољци из неких убјеђења својих и тако даље и нисмо пуно залазили ни у детаље, још је један детаљ спомињана је Калесија и ту се то завршило како је била Калесија освојена па су ови повратили и ту је та линија остала и тако углавном стекао сам дојам да су уопште незадовољни ситуацијом тамо и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте нешто причали о тој чињеници да је војска ЈНА отишла и сад они тамо под ким су, шта су? Обзиром да кажете то се дешава после одласка?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, ни њима чини ми се није било јасно ни шта ће бити са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положај и то?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ни мени није било јасно шта ће бити са ЈНА и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви информисани у то време да ли је постојала Војска Републике Српске?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Званично од 19., од тог 19. била је нека наредба, договор и међународни да се војска из Босне повуче до 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта да се прави, јел се прави нешто уместо ње или?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: У Босни или код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Босни, тамо конкретно Зворник, јел има нека друга војска која је заменила ту?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Вероватно то сад постаје Војска Републике Српске са кадром основним од ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ЈНА?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, основа тог кадра ко и све војске што су настале била је ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ли Вам говори нешто име Иван Кораћ?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А надимак Зокс, Цеца, Ледени, Хладни?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не. Што се тиче надимака, овај момак што му је отац убијен чини ми се да је спомињао неког мајора Лалета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лале?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Лале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сестрић јел од Ваше?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да. Е то је, по надимцима не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да овај Славковић Вам нисте сигурни мислите да Вам је рекао да је тај Јовановић погинуо касније?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, он ми је рекао да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекао је да је погинуо?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Али не знам да ли је мјесец, два или три после, али је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким борбама или?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисмо детаљисали о тим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Некако у тој комуникацији ја сам се суздржавао сувишне приче а и они, такав је однос био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је можда ово питање сувишно, али свеједно да Вас упитам, да ли сте са њима нешто причали о, кажете незадовољни су у Зворнику о том команданту који им је дао тај задатак, тај који је Вас лишио слободе? Јесте га питали јел вам он неки ту командант или ?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не о команданту, они што се тиче тог задатка мислите спровођења мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нису незадовољни, то је њима ишло у прилог да обиђу родбину, али су били незадовољни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, схватила сам то, него да ли сте причали са њима у путу нешто о односу са тим командантом?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било професионално, било лично?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био њихов командант или сте схватили или не?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Претпостављам да је био док их је он звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их је он звао? Ја сам то извините, можда сам и пречула.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Појавили су се ту у ходнику и на његов позив ушли у канцеларију и после су мене увели у канцеларију и рекао да су они ти који ће мене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то ураде?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да су из Краљева и тако. Не знам како их је позвао, преко курира, телефоном, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су они дошли?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Јер сам ја био у ходнику, ту чекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам јесу ли они били наоружани, њих двојица?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: У путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту кад су дошли, уопште после кад сте кренули том «Ладом»?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Дошли су кад смо ишли «Ладом» то знам пошто је овај млађи једном изашао из кафане и пуцао, имали су пушка «пумпарица» нека црна, ја не знам како се то стручно зове, «пумпарица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако по једну или?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, тај црни, а имали су и аутоматску пушку ову класичну нашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Али ми је остала у сјаћању та пумпарица пошто је овај кад је изашао из кафане, оно баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је имао два оружја, тај млађи?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, то је све у ауту ишло са њима, сад да ли је «пумпарица» била његова, углавном он је пуцао, не знам чија је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу имали пиштољ неки?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не могу вам то рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих можда имао неки опасач бели или тако нешто?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Беле не, а и да су имали чини ми се да ја не могу вам рећи, пошто је било мало и прохладно ту ноћ, био је онај војнички прслук мало дужи, онај без рукава, па је то и ако су имали пиштољ, покривао, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас уопште они нешто у колима питали и евентуално везано за неко евентуално Ваше дезертерство? Овде су у неким одбранама помињали да сте Ви неки пилот који је побегао, хтео да дезертира у Босну?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ма то су биле приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је представљено, да ли је то сад њима представљено или су они?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На жалост у то вријеме неповјерење према нама који смо друге, односно несрпске националности, ни ми нисмо били свјесни како се то промјенило одједном. Ја конкретно нисам имао проблема са људима са којима сам радио непосредно долазио у додир, али мени је правио проблеме систем од саме ове провјере, има или нема, мислим тако се олако прихватало без икаквих објашњења и тако даље па било шта да се деси. Вјероватно су са друге стране постојале и сумње, бојазни од евентуалног дезертерства и тако даље, али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су то они у Зворнику помислили?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па сумњам да су могли да помисле јер не би ја ишао што кажу оно «мечки на рупу», ја нисам лутао по Зворнику него сам директно отишао у команду и рекао зашто долазим и ако да они провјере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се јавили?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да они провјере и ако нема никаквих проблема да урадим то зашто сам дошао, ако има неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један наш оптужени каже да је то било у јуну негде ваљда почетком јуна? Да ли је то могуће или остајете при тврдњи да је то био сам крај маја?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тачно датум вам не могу рећи, мени се чини да је 30. или сам крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто овај оптужени каже да је баш тог дана био 31. маја у Краљеву на свадби девер, а да се ово десило после тога, па сад везано за тај датум.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Сумњам ако је био непосредно дан, два раније на свадби да би га поново пустили, али можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, после он каже враћали су се они каже па је то, опет се вратио, после те свадбе се одмах вратио у Зворник, почетком јуна се вратио.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тачно у дан не могу да вам кажем али крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам због датума, значи нисте, не можете да знате?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не могу вам тачно рећи да је баш тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли бисте могли да се окренете сада, а наше оптужене да замолим да устану да видите знате ли некога од ових људи ту? Да ли Вам је неко познат?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Павловић у зеленом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја би молила прво да погледате, а онда да се окренете ка микрофону да би се чуло због скидања вашег гласа.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: У зеленој кошуљи овој, мајор Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И Славковић у другом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Слободно Ви гледајте.

Констатује се да је.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Из виђења у бјелој мајици, али не знам како се зове, чини ми се да сам га виђао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тај што Вас је возио, него неки овако?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, где да сте га виђали у тој?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Око зграде, у згради и тако даље.

Констатује се да.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Али име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име не, а ове друге?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Сад повезујем са оном причом да је погинуо, протекло је 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Овако од прилике изгледа, али не би могао да се закунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је погинуо?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тад други, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, као овај право, јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, овај у плавој кошуљи и одјелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда није погинуо, јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не би могао да се закунем, али након толиког протеча времена чини ми се да би могао да буде он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би могао да буде, добро.

Констатује се да су оптужени устали, те да је након дужег посматрања сведок показао на оптужене и то заправо одмах показао на Поповић Бранка, рекавши да је то мајор Марко Павловић и на оптуженог Славковића рекавши да је то Славковић, да је показао на оптуженог Драгићевића рекавши да мисли да је тог младића виђао тог дана испред зграде те команде, али није сигуран. На крају сведок је изјавио да би оптужени Кораћ Иван на кога је показао могао бити други човек који га је уз Славковића одвезао том «Ладом» у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто бисте могли да нам кажете евентуално?

Јел било ту неког пуцања, неких борби ту у Зворнику за ту ноћ, јел се чује ту нешто?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И преко дана се чула у неколико наврата појединачна пуцњава, то мени није личило на борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На борбе интензивније мислим, али се чула пуцњава, узвраћање на ту пуцњаву и тада су они из команде са својим возилима одлазили у правцу неке куле у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај командант или неки његови?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Командант и људи из те групе, па су се задржавали тамо неко вријеме па је мој случај прекидан и то се одужило тако цјели дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са овом двојицом Славковићем и тим другим, јесте причали успут о војној ситуацији у Зворнику, јел` они учествују у борбама, ко се то тамо бори, где су сад ти Муслимани из града, јел` нешто се ту помињало?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, нисмо, избјегавали смо уопште те теме, ја сам био у неком другим размишљањима да ли ћу да претекнем или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, обзиром да сте војно лице, после значи Ви ето то срећно се завршава, јесте се после, а жена Вам је са децом у Јањи, јесте се после интересовали шта се то тамо дешава у Зворнику? Каква је то ситуација? Јесте причали са овим сестрићем што је ослобођен овај Касим и то?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, то су сад приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приче?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, то су приче које сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте чули?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, да је било тамо по Зворнику свашта у смислу великог броја жртава цивилних. По њиховим причама чак неколико стотина људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио да ли су они сазнали? Јел се нешто причало ко су ти људи који су били жртве?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Исто у причама њиховим углавном су то били људи са стране, они ту тако говорили «са стране», а људи из тог краја су служили за неку врсту типовања, значи али нису се пуно мјешали у та конкретна злодјела која су се дешавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештани мислите?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је, то вам говорим о овоме што сам чуо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, добро. Кажете та «Лада» имала је таблице Територијална одбрана, али ауто је?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која боја, јел` се сећате?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да ли је била неке свјетло зеленкасте, свјетло зелена боја. Пазите ноћ је, ноћ је била, под свјетлима, али мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је пуцао тај други кажете из те «пумпарице», шта је то било?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Попио је, попио је мало више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А попио је. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Паравлићу, остаје ми нејасно да ли је мајор Павловић поступио по неком наређењу из Краљева везано за Ваше хапшење, да ли је то Ваш крајњи закључак или је то била његова одлука?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: По командним стварима мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По свему ономе што сте Ви на крају сазнали?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мислим да ови из Краљева њему нису могли да нареду по питању тог командовања и субординације, али су малте не императивно, сугестивно је то тако испало да он то уради, али није то била наредба оно по војничким оним канонима, схватате. Он се интересовао немам потврду, шта да урадим са човеком, није то класична наредба, али је логичан след ствари зато што му је овај рекао као орган безбедности ухапси и спроведи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ухапси и спроведи, добро, и он то изврши. Шта Вам каже овај сестрић ове Ваше, или шта већ би сестрић и сестричина?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Од моје ујне сестрић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од Ваше ујне да, шта Вам кажу они кад сте дошли тај дан код њих, не само шта раде ту, него схватио сам да Ваша ујна зна да се њима не да изаћи из града?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да Ви због тога одлазите да их Ви извучете напоље?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли са њима причате јел им се стварно не да да изађу из града? Јесу ли покушавали? Да ли је и како им ко то бранио? Разумете.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Јасно ми је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква су Ваша сазнања од њих тада?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да ли су могли па нису смјели или им је било забрањено. У њиховом случају не би вам могао разлучити то, схватате, нити сам ја размишљао на тај начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ни ова њихова мајка Вам не прича?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да ли они због страха, њих двоје нису смјели, углавном људима је било забрањено да излазе, то јесте ови пунољетни, старији и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из града или из зграде?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Из Зворника, тако је. А за ово двоје не би вам стварно могао рећи, нити сам се ја интересова да ли им не дају или они нису смјели па су тражили помоћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Касније сте опет били са њима у контакту, после неких 15-так дана ако сам схватио па да ли сте тада том приликом причали како им је било у Зворнику и у овом смислу?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Знам, али не пуно. Не пуно, они су били истраумирани, а право да вам кажем и ја после свега тога и једва сам чекао да што прије жену и дјecu пребацам у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај момак кажете 18 година, а та девојка сестричина, колико она има?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Она је млађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још млађа?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Млађа од њега била једно 2 године, не знам тачно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И онда сам ја кад сам се након 7 – 8 дана вратио гледао сам што прије да супругу и дјecu пребацам у Краљево и више нисам залазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче има ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ (Пуномоћник оштећених): Интересује ме, каже да је овај био у команди командант, да је са командантом Марком Павловићем разговарао у команди, где је била та команда, откуд он зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Објасни је откуд зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде се код општине, код града, близу кеја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, а откуд је он знао да је та команда ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су га послали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли је када је дошао у Краљево, тамо на Лађеводе, аеродром видео овог Мартиновића или Сретеновића?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, ја сам њих виђао, али нису уопште хтјели да ми објасне где је настао тај кратки спој и све се завршавало на томе, ето и завршило се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је командант био?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Командант је био пуковник Филиповић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте са њим разговарали о тој информацији да та војна пошта не постоји?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, он је био упознат са тим догађајем и ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта каже?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ништа. Ништа није предузимано, ништа, апсолутно ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте били ухапшени тамо, не? На аеродрому у Лађевцима?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, они су мене довели ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Предали Вас и шта је после било, ништа?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И ништа, хтјели су после да обаве разговор да ли су ови људи у Зворнику били коректни према мени и ја сам у првом тренутку одбио то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте Ви после обављали те дужности официра? Јесте летели?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Било нам је забрањено самостално летење, пошто сам ја тад био на «Орловима», на извиђачкој авијацији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А коме је било забрањено самостално летење, свима или Муслиманима?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Несрбима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Несрбима је било забрањено самостално?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако, на борбеној авијацији да летим, могли смо да летимо само на дуплој команди и после су нас пребацили на ове транспортне хеликоптере где иначе имају два пилота.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад сте отишли у пензију?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: 31. децембра 2003.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А све сте дотле радили, јел у војсци?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: С тим што су ме скинули са авијације за коју сам школован, практично су ме деградирани и ту смо ишли до Врховног војног суда, ништа нисам иако је то било против свих закона, што сам ја приложио и на крају су ми рекли да је боље да се смирим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А чекајте, шта сте били у војсци после тога кад су Вас деградирани?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Обични пилот.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Обични пилот, с тим што сам био референт за навигацију и технику пилотирања у команди.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где, у Нишу?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Те ваздухопловне бригаде. Не, у Краљеву, онда ме из Краљева прекатегоришу на хеликоптере ове МИ-8 транспортне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, углавном све време сте били у Војсци Србије, Југославије, јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: До 31. децембра 2003.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Док нисте отишли у пензију, јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извините, само нешто. Јесте Ви на крају сазнали од команданта или од Сретеновића ко је рекао да нема Војне поште, да та Војна пошта не постоји, јесте то сазнали?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, то никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте сазнали?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нисам сазнао никад, али сам након годину дана од колеге Хаднађ Пала кад је ишао у команду сазнао ко је био у просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај који је рекао ухапси?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И ко је разговарао са мном, ко је разговао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам схватила.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мајором, али у међувремену је и тај Сретеновић отишао у прекоманду у Вршац, пре тога и мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сазнали да ли је командант ваше касарне у Лађевцима то знао и од кога? Како је он знао за случај, кажете мало пре на питање пуномоћника да је он знао?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Можда конкретно то јутро није знао, али сигуран сам да је после сазнао шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је сазнао?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Међутим ја нисам сазнао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само још једно питање. Рекао је да је разговарао и са неким официром безбедности ту поред команданта? Је ли то тај Сретеновић или неки други?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мислите у Зворнику или у?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, у Лађевцима кад сте дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да, ту је био и тај Сретеновић и Мартиновић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чекајте јел имао неки официр безбедности, мало пре сте поменули да сте контактирали команданта Филиповића и ко је био официр безбедности?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не. Телефоном сам ја контактирао дежурног оперативног те борбене групе Братислава Мартиновића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, то знам, то знам. Него кад сте дошли у?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Кад су ме привели у Краљево?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то, јесте ли онда контактирали са још неким у вези са тим откуд податак да нема Војне поште?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ја сам, тај проблем нико није хтео ништа да ми каже, добро је да се завршило тако и уреду је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је рекао командант?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: И командант и официр безбедности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био официр безбедности?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Мајор Сретеновић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је тај? То сам хтео да питам само.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Апсолутно од тих структура никаквог разговора по том питању.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само сам мислио да ли је то тај сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да сте други пут ишли у Јању после неких седам дана. У односу на онај први пут кад сте ишли да ли је било нешто измењено у Јањи?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ја сам напоменуо да су тих дана искључили им телефоне, воду повремено искључивали и струју, биле су учесталије патроле војске Републике Српске, говорим о Јањи, али није било инцидената.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте из Србије ишли преко Павловићевог моста, Раче?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, Павловићев мост. Тај други пут је на Рачу а други пут је овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на Рачи.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он је рекао први пут.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На Рачу на онај стари пут.

НАТАША КАНДИЋ: Опет и овај други пут сте имали дозволу за кретање?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Увијек и први и други пут, и други пут са истом војном поштом, али однос је коректнији преко Раче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него овамо преко Шепка, преко Лознице?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Пазите, коректнији однос. Не, не, и овамо на Шепку мене нису кад сам ишао аутобусом осим овога што се десило.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете коректније код које контроле, босанске или србијанске?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Говорим о босанској контроли. Чак су ме зауставили једном на изласку из Јање са свим тим дозволама, неки сумњив, не сумњив него сумњичавац онај који сумња у све иако сам му показао све те дозволе. Он ми исто није дао да идем даље па је назвао неког из Бијељине да дође, они су дошли пицгауером и кад је овај човек капетан исто види се да је раније активно војно лице, кад је видео дозволе предамном је ошамарио тога што га је звао зашто прави проблеме и зове њих кад имам све пропуснице.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са Вашом ујном, да ли она остаје у Јању?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је. Они су сви остали у Јањи до оне године кад је, опет не могу да кажем да ли је то '93, '94. година кад је целокупна Јања депортована иако није било никаквих проблема дошли су српске избеглице негде из околине Тузле. Ово говорим по причама, из околине Тузле српске избеглице које нису имале где да сместе и онда су дошли камионима, аутобусима итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То нам даље није '94.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнање ко је убио оца ових Ваших рођака, овог младића?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Немам сазнање. Тај момак је спомињао ту групу, тог мајора Лалета из Лознице.

НАТАША КАНДИЋ: Лалета?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Немају, јер су они били у Дивичу кад се то десило и до дан-данас није пронађен и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није пронађен?

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Шалић? Нема? Колега?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само једно питање. Док су Вас спроводили Славковић и овај други кога сте сада препознали у судници, да ли су Вам стављали лисице?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не иако су ми одмах рекли да би то било по правилу да се они надају да неће да буде проблема, да им се чини да сам ја коректан човек. Ја сам рекао да нема проблема. Нису ми стављали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ни у једном моменту?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били неки војни полицајци, спроводе Вас?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не бих рекао да су војни полицајци. То је било чисто мајор да учини њима услугу и да обиђу родбину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свој крај? Изволите?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ево ја имам једно питање. Када је описивао ово лице, да кажем млађе, само уколико може да допуни везано за године да ли може да се изјасни колико година је имао, колико је стар?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Младић што га је возио, што је ишао са нама?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тешко ми је сад вратити се тих 15, не више од 22 године.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. И везано, рекли сте да је црн. Што се фризуре тиче, каква је била краћа, дужа?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Краћа, црн, фину косу густу. Мислим да је уназад било по сјећању.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Немам више питања.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Младић згодан, фин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите? Славковићу, немате никакве примедбе? Да ли је све ОК?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Поставио бих му пар питања. Да ли је било коректно понашање са моје и Кораћеве стране?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи, није било никаквог?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Обзиром на ситуацију изузетно коректно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, хвала. Имао бих само једну примедбу да му кажем, да није тачно око 30. маја, јер ја нисам, ја сам, знам да сам се вратио око 02. јуна, сигуран сам потпуно, значи датум се не слаже ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02. јуна, значи могло би да буде два дана касније?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, могло би да буде пар дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није он искључиво рекао да је то баш.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То бих рекао, и како се ја сећам нисте били у униформи, били сте у цивилу, то би имао примедбу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није био у летачком комбинезону.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не, био је у цивилном оделу.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: У летачком комбинезону, то није цивилно, шарени летачки комбинезон једним делом јер сам тек по другом доласку у Јању купио прве фармерице у Бијељини јер нисам имао ништа. Комбинезон летачки.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, јел можете сада да нам појасните обзиром да је мало више детаља о том доласку свом и Вашем доласку сведок навео него што сте Ви у Вашој одбрани, везано за то, како Ви добијате тај задатак, ко Вас зове?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па долази неко, не знам тачно око 22 часа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Где смо спавали у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у стану.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У стану, реко каже траже вас у команди и ми смо дошли у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко долази, војник неки?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Неко, не могу да се сетим тачно, и ја се јављам Марку, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите у команду ону у град тамо где је?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да у команду Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се јављам Марку, каже имам официра који је тако сам ја добио информацију побегао из Лађеваца, јел имаш неке у Краљеви. Ја кажем знам команданта Територијалне одбране Краљево, одлично каже, јел имаш број, ја кажем знам и напамет и звао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким причате то?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Са Марком Павловићем, и ја зовем команданта Краљева Територијалне одбране Слободана Гојковић пуковника и кажем имамо официра тако, и он каже сад ћу да зовем Лађевце, сачекајте мало, па ћемо да се чујемо поново, и он звао Лађевце тамо, јер овде су плавци а овде су друга, у Лађевцима су плавци а овде СМБ Територијална одбрана Краљева, друга јединица, немају никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте знали тог из Територијалне одбране?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Команданта Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је звао у Лађевце, јел?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Звао команданта у Лађевце у касарну и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су плавци, добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, звао њега и реко имају наређење да су пар официра побегли с хрватским, муслиманске националности да се приведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел међу њима ово име, јесте ли рекли име?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да. Реко је да се доведе жив и здрав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се доведе?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже овај Ваш што га Ви знате из Територијалне одбране?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, он је звао тамо и после сам ја разговарао сам, чини ми се да ли ја или Марко, ја мислим да сам ја, мислим да је био мајор Дугалић безбедњак и рекао каже, или је дежурни био ту ноћ официр у Лађевце у касарни, приведите га каже побего је, тако је реко, како се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је Марко тад био тог дана, 01. 02. јуна, шта је он био?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим још је био командант ТО, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како он то хапси људе, како Ви то спроводите?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па он није био хапшен уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па приводите, како? Јесте ли били Ви ту, он каже да је њему Марко рекао лишени сте слободе?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја нисам тад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте, а Ви кад сте дошли, где тај разговор телефонски обављате у?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Из Маркове канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он ту био?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, он је био у некој другој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Марко, Марко?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Марко је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сад зовете тражите кога познајете и то?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, он каже човек да он није побегао, како сте то утврдили, ко је Вама реко да је он побегао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Реко је, тако сам ја добио информацију госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Марка или од тог што је дошо по Вас?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим дал је од Марка или ми је реко тај мајор Дугалић, не могу тачно да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко Вам је реко?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Неко ми је реко, ту су пар официра побегли који су се вратили из Мостара, Хрватске и Муслиманске националности да су побегли са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је навео и то да, чули сте, да сте Ви и тај други ушли у канцеларију код тог Марка и да сте онда добили неки папир у коверти, шта је, дал је то тачно?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисмо отварали, тачно је то, не знамо шта је писало, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао тај коверат?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Марко нам је дао коверат и тачно је да сам му ставио лисице само на пункту и у Лађевцима кад смо дошли пред касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лисице?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То се сећам да сам му ставио и реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте отварали тај коверат што Вам је Марко?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали кад је он нешто писао, шта је ставио у коверат?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је писао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам појма ни кад је писао, само да је био чини ми се црвени коверат строго поверљиво је писало и печат команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то узимате и идете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није отварано, ништа и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам лисице?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па добио сам као војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли имали тада беле опасаче?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже да нисте?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па можда он није обратио пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вас питам?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имао сам, можда он није обратио пажњу, можда није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ставили сте му лисице тад приликом спровођења?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ставио сам му само на мосту због полиције, јел има наша, како да кажем босанска полиција и онда тамо има и војна полиција и царина и тако има и на једном и на другом прелазу, било је пар пунктова где су нас заустављали, свратили смо у пар кафана, изјутра смо свратили на доручак, шта смо ми доручковали доручковао је и он, нисмо ништа одвајали, чак смо наручили јагњетину и тако, колко се ја сећам, небитно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже овај сведок да кад је дошао у Зворник он је питао.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте, да је питао где да се јави, где је команда и да су га довели ту код Марка, да ли је постојала још нека команда која би се евентуално, Ви сте ето војни полицајац били кажете, где би се могао довести неко ко би требало евентуално или било основа да буде ухапшен?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Била је команда којом је командовао потпуковник Благојевић, она је била у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су и тамо вођени људи?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је у то време и та?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Сад ко је био, мислим да је био Благојевић главни командант, он је дошо код команданта ТО код Марка, тако се ја сећам, ал можда и ја грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Паравлићу, каже оптужени да је ту био и командант војске Благојевић у касарни у Каракају-«Стандард», да ли је Вама неко рекао да треба тамо да идете, односно, још једном да Вас питам, опет нисам сигурна да сам Вас разумела, ко Вама тачно каже где треба Ви да идете, да се обратите, шта Ви тражите команду чега?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Команду града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Града?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога питате Ви где треба да, где је то, идете колима цивилним са женом, јел тако?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас упућује у команду града?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На неколико мјеста сам питао од самог уласка и тако даље, и цивили, цивил кога сам питао и два униформисана лица објаснили су ми где је то, ја сам то звао команда града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не команда стана?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, не, команда града, ја сам звао и стално сам то питао и упутили су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тражите и они кажу тамо?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас није послао у Каракај, то је оно?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Нису спомињали уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не, директно су ме тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Славковићу ко је био с Вама, јел био Кораћ или неки Јовановић?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кораћ Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ Иван је био?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведок помиње неког Јовановића, да ли имате за то неко објашњење?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам, ја то први пут чујем од њега сад, нити сам, видео сам га једном на пијаци или два пут, ја сам држао две тезге '94.-'95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај пут што он помиње, да сте се видели?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда је он помешао да ме је питао за неког другог па сам му можда реко, можда сам ја али не верујем да сам му реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тачно је ово што каже сведок да сте се видели после годину, две?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Видели, ја сам га више пута видео, јер ја сам држао две тезге, он је пролазио он мене није видео, ја сам га познао одма, држао сам две тезге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једном сте и попричали, јел?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Једном смо попричали укратко, ал то је било '94., или '95.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На базену.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: На базену?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На базену то је кад смо.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће и на базену не могу тврдити, не могу сад да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: На базену.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мој брат први пут чујем да се чуо са њим, и то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да разјаснимо. Има ли још нешто евентуално што је рекао сведок а да је тачно а да сте Ви заборавили, или да није тачно па да оповргне?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Углавном је реко тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно јел?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За лисице није се можда сетио, али ја знам да сам му само ставио на мосту и кад сам дошо у Лађејцима, кад сам дошо испред касарне сам му ставио и то, јел дошли смо били ноћу око три сата, тачно је, мало раније, то је тачно, али ми је наређено да га предам после пола седам у то време, зато смо мало, нисмо одмах отишли у касарну, водили смо га на доручак да би прошло време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Кораћ, хоћете Ви да дођете да видимо. Ево овде станите испред пуномоћника. Јел познајете господина Паравлића?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не бих га никад препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте га препознали?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, никад. У суштини што је све реко господин стоји тако, ја једино примедбу имам на датум, значи то се дешава почетком јуна, никако не може да се дешава крајем маја, само почетком јуна, значи од 02. 03. јуна па тих неких дана, значи пре тога никако није могло да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел господине Паравлићу, јел сад познајете, каже наш оптужени Кораћ да је он био са Славковићем?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Ја бих рекао да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он јел?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да, да.

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Ја сам био, само ја Вас никад не бих препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето мењају се људи и време иде. А да Вас питам сад кад сте ту везано за ову ситуацију, можете ли Ви сад нешто више, обзиром да у Вашој одбрани нисте нешто много, претерано много причали о овом догађају, да нам кажете како Ви сазнајете да треба да обавите овај задатак од кога и ко Вам даје задатак?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не знам ко је мени то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате тога?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, стварно не знам, неко ми је реко да само треба да одем, дал је сад био Пиварски, дал је неко, стварно не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви били кад сазнајете да добијате задатак, да треба да идете?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Били смо, дал смо тад били у Бошковићима или смо кренули из Бошковића за Дрињачу, стварно не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже Славковић да је био у стану, значи Ви не сазнајете у стану?

ОПТ. ИВАН КОРАЋ: Не, не, нисам ја сазнао, мени је сад, дал је мени реко Пиварски, дал је то мени реко неко други стварно не знам, или можда преко радио везе неко чак јавио да је тражио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Вас траже?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, не, ми, стварно не знам, не знам да ли ме је, јер ја сам био из Краљева, да ли ме је, ако је Пиварски то мени пренео, онда он је знао да сам ја из Краљева и зато су ме послали тамо, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали, да окренем питање, ко је Вас одредио за тај задатак?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, ја сам дошо тамо, тамо је већ, ја мислим да је већ Славковић био или је он дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте у команду?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у граду?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Да, да, у оном пролазу где је била команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту где седи Павловић, јел, и јел сте Ви контактирали с Павловићем?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Ја сам само добио задатак, треба да се испрати официр који је ухваћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили тај папир о коме говори и сведок и оптужени?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, ја мислим, сад стварно не знам да ли је тај, да ли је то дато Славковићу или можда чак и мени, стварно не знам, небитан је детаљ био у то време да бих се сећао тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је тада био командант Територијалне одбране, кад сте Ви тај задатак обављали?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Тад Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел био Благојевић у то време на територији Општине Зворник, тај?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Благојевић, сад дал је био Благојевић, дал је био неко други од тих пуковника ја стварно не знам, јер су пуковници већ крајем априла почели да долазе и већ су се стационаирали у Стандарду, тако да су се ту нон-стоп мењали ти пуковници и мајори, стварно не бих могао да Вам кажем, ни ко је био, ни кад је био, ни ко је какву функцију ту имао, јер све контакте са командом је Пиварски, сва наређења која смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Пиварског?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Добио сам од Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Пиварски од кога добија у том јуну кад се Ви враћате?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви не знате?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Углавном ја кад сам се вратио они су већ били у Дрињачи стационаирани, више нису стационаирани у Стандарду него су стационаирани у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: На Пиварског и ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пиварски, добро.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: И онда из Дрињаче по потреби су опет слати где треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како Ви сазнајете, односно да ли Ви сазнајете нешто о статусу сведока Паравлића?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то и кога ви то водите и зашто, јел то неки заробљеник или је то неки?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Ништа, само треба да се спороведе у касарну у Лађевце ујутру до почетка радног времена треба да се преда и то је толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да је он пилот, да је он војно лице?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Јесмо, касније, мислим можда чак и ту или касније кроз причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је он ту ухапшен, ко је њега ухапсио, јел Вам то неко прича?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не знам ко га је хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересујете се, водите га?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Ма уопште, нит сам ја задужен за то нити ме интересује ко њега хапси и зашто је ухапшен човек и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то био и Ваш задатак или Ви идете онако као слепи путник да видите кући?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, ја сам ту да обезбедим човека да стигне то тачке А и до тачке Б, више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам, али кад га обезбеђујете да ли се информишете кога обезбеђујете?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Чисто са њим разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, јел сте схватили да је он неки дезертер, шта?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Па сад не бих могао тачно да се сетим о чему смо све причали, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Ви припадали војној полицији?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, ја никад нисам припадао војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то задатак добисте заједно са војним полицајцем?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Зато што сам вероватно из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Па зато што сам из Краљева, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нешто опредељује одакле сте, шта ћете да радите, или како?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Верујте да ја не знам ни ко је одредио ни зашто сам ја одређен тамо, тако да, нити сам ја у позицији да постављам било коме какво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Значи сви су изнад мене, ја сам само мого да ћутим и да слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се сад не сећате кога сте том приликом слушали?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете дал Пиварски, да ли ко?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Углавном сва наређења која су долазила долазила су од Пиварског, значи сва наређења која дође, дође Пиварски, ако није Пиварски ту има се, зна се ко је задужен да га мења, наређења добијају се путем везе, путем телефона или курира или лично ако неко оде доле у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се Ви вратили из Краљева кад сте предали овог човека?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Ми смо отишли, тај дан смо остали у Краљеву, сутрадан смо се вратили назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад се враћате, јел виђате Пиварског, Вашег команданта?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му реферишете да сте задатак обавили?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Да, не, мислим не знам, не знам дал сам реферисао, вероватно је знао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно је знао?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Па чим сам ја послат тамо госпођо, он је сигурно био упознат са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неки задатак да он није упознат можда?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Нисам ја мого да одем нигде а да он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он не зна.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Нити је било ко од наших из јединице мого да оде негде а да он не зна где смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате још нешто, евентуално примедбе?

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, не, само везано за тај датум, то што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За датум.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Датум се не слажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у Вашој одбрани рекли негде почетком јуна.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Не, јер ја сам се, пошто сам се вратио у Зворник то се дешава, пар дана после тога, сад кад тачно стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После те свадбе, добро.

ОПТ.ИВАН КОРАЋ: Хвала и пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још неко има питања. Нико, господине Поповићу немате никакво питање, добро.

Констатује се да оптужени Поповић изјављује да нема питања за сведока и да изјављује да му се захваљује на искрености.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете можда?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок изјављује да нема више шта да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове да ли тражите за долазак из Ниша?
СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове доласка у суд и повратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било новца?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Па аутобус од Ниша и упутили су ме на такси до овде, 660,00 динара је карта Ниш-Београд и овај ми је 400,00 динара узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пута два, то је 1.300,00 и два пута 400,00, 2.100,00, јел тражите трошкове исхране?

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тражи трошкове у износу од 2.100,00 динара, а трошкове исхране не тражи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку тражене трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли у суд, што сте се одазвали позиву у што сте сведочили, можете да идете.

СВЕДОК ХУСО ПАРАВЛИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је председник већа обавештен од службе обезбеђења да позвани сведок Качавенда Љубомир до 11.45 часова није приступио у суд.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине и исти ће се наставити:

25.09.2007.године, са почетком у 09.30 часова

Саслушањем сведока према распореду.

АДВ.ДРАГАН ЂОКИЋ: Судија јел може молба једна, Кораћ да се види на пар минута са тетком рођеном која је дошла из Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се мене тиче може.

АДВ.ДРАГАН ЂОКИЋ: Ако може да се обезбеди овде пар минута само.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА